

Василю Петровичу Рябоконю – 75!

Наприкінці березня зустрів свій ювілей відомий учений-аграрник, головний науковий співробітник Національного наукового центру “Інститут аграрної економіки”, доктор економічних наук, професор, член-кореспондент НААН, заслужений діяч науки і техніки України – Василь Петрович Рябоконь.

Народився ювіляр у селянській родині 30 березня 1940 року в с. Кузьминці Барського району Вінницької області. Трудовий шлях розпочав по закінченні школи, працював у місцевому колгоспі, а потім у редакції районної газети.

Організаторські здібності, активність і знання молодої людини були оцінені в рідному районі, його запрошують у райком комсомолу інструктором, далі обирають другим, першим секретарем Барського районного комсомольського комітету. Починає здобувати вищу освіту, й у 1967 році закінчує Одеський технологічний інститут харчової промисловості ім. М.В. Ломоносова, отримуючи кваліфікацію інженера-економіста. Враховуючи досвід роботи Василя Петровича з молоддю, йому пропонують працювати інструктором ЦК ЛКСМУ, а потім довіряють керівництво комсомольською організацією області. Протягом шести років обирається другим і першим секретарем Вінницького обкуму комсомолу.

Відчуваючи потяг до науки, Василь Петрович вступає до аспірантури Академії сіспільніх наук при ЦК КПРС і в строку 1977 році на засіданні спеціалізованої ради з економічних наук академії захищає кандидатську дисертацію „Соціально-економічні проблеми удосконалення структури робочої сили в сільському господарстві”.

Відтоді Василь Петрович стає провідним ученим в Україні з проблематики організації використання трудових ресурсів у сільськогосподарському виробництві. Упродовж десятків років у публікаціях ученого вирішуються питання професійної підготовки та перепідготовки кадрів різних спеціальностей, удосконалення структури робочої сили в аграрному секторі, стимулювання кваліфікованої добросовісної праці в сільгospпідприємствах, повнення їх штатів, закріплення молодих і кваліфікованих працівників у сільських місцевостях. Останнім часом уся ця проблематика в українському селі загострилася й роль ученого, який тривалий час працює в даному напрямі досліджень, особливо вагома.

Здобувши науковий ступінь у компартійній структурі, В.П. Рябоконь був зобов'язаний перейти на партійну роботу вже на високих посадах. Від 1977 по 1990 рік він працює секретарем Вінницького міському партії, завідувачем відділу оргпартроботи в обкомі партії, потім його обирають першим секретарем Вінницького міськкому, зрештою – другим секретарем Вінницького обкуму Комуністичної партії України.

Василь Петрович – народний депутат первого скликання Верховної Ради вже незалежної України (1990–1994 pp.). Там він очолював Комісію мандатну та з питань депутатської етики.

Після цього займає відповідальні пости в системі державного управління. Обіймав посади заступника, першого заступника міністра Кабінету Міністрів України, першого заступника Глави Адміністрації Президента України, радника прем'єр-міністра. З лютого 2000

року очолював Адміністративно-господарський департамент Міністерства фінансів України.

Займаючись державними справами, В.П. Рябоконь продовжує паралельно вести наукові дослідження. У 2001 році захищає докторську дисертацію „Економічні та соціальні проблеми розвитку сільського господарства України в сучасних умовах”. З 2002 року він співробітник нашого інституту. Наприкінці цього року його обирають членом-кореспондентом УААН.

Коло наукових інтересів Василя Петровича розширюється. Він заглибується в економічну проблематику безпосередньо сільськогосподарського виробництва, його ефективності, перспектив розвитку, структури підприємств, організації управління галуззю і підприємствами, організаційно-правової перебудови аграрної сфери. Предметом уваги вченого стають поєднання розвитку аграрного виробництва та соціальної сфери, розв'язання проблем соціального відродження села. За межі проблематики села виходять принципові питання переходу до соціально відповідальної ринкової економіки в Україні, забезпечення продовольчої безпеки країни. Актуальними були пропозиції вченого щодо реформування підприємств агропромислового комплексу, розвитку форм аграрного господарювання. У роботах Василя Петровича піднімаються також пи-

тання відновлення й розвитку сільськогосподарської кооперації в нових умовах. Ще один предмет заінтересованості ювіляра – соціальна інфраструктура села.

Заслуги В.П. Рябоконя відзначенні високими державними нагородами – двома орденами Трудового Червоного Прапора, орденом „Знак Пошани”, українськими орденами “За заслуги” III і II ступенів, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Мало хто із відомих економістів-аграрників має такий різnobічний досвід роботи – у колгоспі, редакції газети, в політичних та громадських організаціях на районному, обласному, загальноукраїнському рівнях, у законодавчому органі й вищих державних посадах. Така різномірність дає йому змогу всебічно оцінювати ситуацію, робити з неї науково обґрунтовані висновки та пропозиції, публікуючи їх у своїх дослідженнях. Маючи такі визнані заслуги, Василь Петрович залишається скромною людиною й не дозволяє собі показувати свою вищу компетентність і впливовість.

Прийміть, шановний наш колего, щирі поздоровлення зі славним ювілеєм із побажанням доброго здоров'я на багато років, творчої наснаги, успіхів у всьому, теплого родинного затишку. Раді, що маємо Вас у нашему колективі й налаштовані на подальшу співпрацю з Вами задля розквіту України.

*Колектив Національного наукового центру
«Інститут аграрної економіки»
Редакція Міжнародного науково-виробничого журналу
«Економіка АПК»*

*